

ON:

Probudíš se, hlava bolí, zdá se, že jsi alkoholik
žaludek se taky vzbudil, puch, jak by tu řádil mor
v puse cítíš hnusnou pachut', oční víčka drží v šachu
slunce přes chuchvalce prachu, oranžovej semafor
co to vedle tebe leží? cizí, ženě blízký tvor
jenom šeptáš: never more.

ONA:

Probudíš se, nejsi doma, vedle tebe chlápek co má
obličej jak bublaninu, slušnej casting na horor
jeho dech je závan smrti, strašnej byt ve strašný čtvrti
aspoň že tě neuškrtil, ztrácíš smysl pro humor
cos to sakra včera pila? chce to model „vichr z hor“
a potom už: never more.

Kráčíš k ránu krajem slastí
pravda, právě ku propasti
a sakra, jsi na okraji
krásný kravál k tomu hrají
havrani když nebe
krá krá krá
krájí

ON:

Takhle paní, ta je, teda... spodní prádlo všude hledá
a pak sípe, kristapána, musím si vzít postinor.

ONA:

Sama sobě se teď hnusíš, řekni jenom já už musím
žádněj úsměv, žádný pusy, na rty ani na bachor
jednou na to vzpomeneš si jak na hodně trapnej fór
jdi a hlavně: never more.